

SOLEMNIS RECITATIO

AD VRBANVM III.

RELATVM, IN C. 3. DE
CRIMINE FALSI.

NOBILISSIMO, AMPLISSIMO

GRAVISSIMO, ATQVE CONSVLTISSI-

MO VIRO D. D. IOSEPHO GONZALEZ, EQVESTRIS

Ordinis Diui Iacobi, è supremo iustitiæ Senatu, & Camera Præci-

pua, cui secreta potentissimi Hispaniarum Regis Philippi Quarti

(cognomento magni) ianiterentur; A cruciatæ concessibus; Aulæ

vbi regale Salinarum ius asseritur æquissimi præsidis, & fidei pijsi-

mæ causæ in Generale Inquisitionis Tribunali Christiani-

ssimi iudicis, adiutoris, fautoris. Cui vigor animi

tantis negotijs, & totius mundi par.

Francisco de la Cruzada y Prada

$$\begin{array}{r} 146 \\ 112 \\ \hline 358 \end{array}$$

116

$$\begin{array}{r} 29 \\ 28 \\ 39 \\ 45 \\ \hline 141 \end{array}$$

$$\begin{array}{r} 50 \\ 62 \\ 40 \\ 30 \\ \hline 182 \end{array}$$

182

Dase licencia para que se pñe da imprimir esta repetición, con la cen-
 sura del señor Doctor Francisco Ramos del Mançano, Cathedratico
 de Prima de leyes. En Salamanca a 11. de Henero de 1642

Scholasticus Salmantinus.

GRAVISSIMO; ATQUE CONSULTISSI-
 MO VIRO D. D. JOSEPHO GONZALEZ, FLORENTIS
 Ordinis Sacerdotis & Insuperio Indiarum, Sacerdoti & Canonico Prae-
 bitero, collectore generalis Indiarum Regis Philippo Quarto
 (cognomento magnifico) Auctoritate concessis. Aulicis
 Vice Regis Salamantini in Africae Regni Praesidis, & Sacerdotis
 in causa in Generali Indiarum Tribunalis Christianiss-
 simi Indiarum, Auditoris, & Auditoris. Cui vigorant
 tantis negotiis, & totius mundi par.

Tabernicola An 1642

Salamanca 1642

IVsta clarissimi, & reverendissimi D.D. Ludovici Venegas & Figueroa, Cōsiliarij Regij, & Salmantinae Scholae Chancellarij, extemporaneam hanc relictionem ad Vibianum III. in cap. 3. de crimine falsi, quam plaudenter discipulorum, & docentium cauea in Principe Academia & Theatro, recitavit eruditissimus professor D. Franciscus de la Espada, maioris Salmanticensis Collegij ab Archiepiscopo Toletano erecti rogatus nobilis, & Decretalium cathedrae, tunc candidatus, mox voto, & bono publico antecessor, vidi avidè, attentèque, & quam auribus voluptatem, cum recitaret insillauerat, hausi oculis, cum legerem. Profecto valet hic, vetus illud. Atque & pictura, illa optima, quae & minus inspecta, & continus placet, quaeque quo propius adstes, te capiat magis, & amat sub luce videri, ita in his subitarijs dissertationibus ea laudatissima, quae non modo dicta proferantur cum auditu (plerumque, ut Tertullianus loquitur *fallaciae*) & veluti elonginquo spectanti iuicatio placuit, sed & scripta, & admodum propiori, & maturiori lectionis examini, vel moxosi attentique.

Judicis argutum non reformidat acumen:

Immo quae & auditorem simul in plausus, & lectorem in laudes rapit, Id mihi in hac descriptione accidisse, ex animi sententia testor. Adeo nihil in ea, quod vel christianis moribus, & fidei non consonet, vel in civili, & ecclesiastica iuris prudentia, sacra & profana eruditione, non omnia suffragantis censura puncta tulerit, & mereatur, ut proinde non gloriosior olim Hispanis, punctum hostem ferire assuetis, Hispaniensis ille gladius, seu spatha, acie utrinque, & mucrone acuto, quam rogatae huic militiae hodie *ESPADAE* nostri Hispaniensis genius utrinque, & in utramque iuris prudentiam acuminatus, remque ipsam, inter tot aevi antiqui livras non penetras dumtaxat, sed pgenis dexterè & foeliciter, nec gloriosè minus in posterum, hac eruditi styli puncta & insignia ostentare Salmantica nostra possit & debeat, quam sua olim stigmata Britones.

Membraque qui ferro gaudet pinxisse Gelonus.

Ita non tantum voueo, & spero, sed cenleo, Salmanticae 12 Kalendae Ianuarias. Anno Christiano 1641.

D. Franciscus Ramos
del Manç. v. 1. C. 3.

Tertullianus de anima, c. 17.

Horatius in arte poetica.

Polybius lib. 6. l. 1. in ius. lib. 22.

Tertullianus de virginibus, c. 10. Claudians lib. 1. in Rebuffinum.

imo socium, ad ministrum, & adiutorem tuæ potentia, Magnum hoc suæ mo-
derationis iudicium, quod non solum successor, sed particeps etiam, sociusque
placuit. *Nam successor, etiam si nolis habentus est, non est habendus socius nisi velis.*
Nos vero gratulari cœlo possumus, quod in maximo orbis folio iisdem virtuti-
bus sedentem, *Filium*, videmus, quibus & *Patrem*, & quidem sedentem in supre-
mo Indiarum senatus, ea functione, quæ suam facundiam, & eruditionem requi-
rebat, quæ doctissimi totius Regni viri probantur, & quæ vnum litterarum præ-
mium est, *Nempe in Regijs causis, & negotijs asserendis.* Cuius recti adimpleti mune-
ris, eloquij, sapientia, prudentia, industriæ ac vigilantia iam in alijs curis præ-
clarum fecerat testimonium. Quid in super de nobilitate addam, quam super tui
nominis decus, auxit illustre nobilissimæ, atque præclarissimæ D. & D. meæ D.
Catharino de Valdes, quod ab antiquissimis *Asturiæ* Principibus traxit, id satis ad
gloriam, vel riuos habere communes cum Regio illo fonte, longa retro series, si
Principum, si Heroum, si maiorum eius familia bona facta, stemmata, & monu-
menta hic adnotare. Tandem vt ad priuatam causam veniam, vestra beneuolen-
cia, comitas, & benignitas, nec benignitas solum, sed beneficentia, qua in paren-
tes meos, & me semper vli, me pœne erubescen tem impulere, vt *Solemne hæc*
quam dixi *Recitationem*, ad vos mitterem, non munus, sed particulam non luen-
di, sed profitendi æris causa (quando obæratum me fateor, & iure obligatum ne-
xu. quem profiteri magis, quam soluere ego possim, & ecce proficeot animo, ore
stylo, & hoc nomen in fronte huius libelli proscribo) non donum, sed *Syngraphâ*
non liberationem, sed *confessoriam tabellam.* Accipite ergo ignoscite, remittite:
& si quod inter tot curas publicas, & negociorum molem, quietis leuamen,
in manum admittite. Videbitis, si tanti est legere, nec vrgeo. Nam fortasse
exiguum hoc soluti vestram manum adire, oblectamento erit, cum &
totius census alienam requireret. Valete, & viuite felices eâ
fortuna, & potentia, qua nunc, & maiori, quam ille,
qui supra omnes vult, & est;
dare potest.

**Salmanticæ scripsit
vestræ magnitudini.**

PP. cliens.

*Licenc. D. Franciscus de la
Espada y Prada.*

NOBILISSIMO VIRO

Facundię fonti. Eloquentię speculo
vndique admirando.

Insigni rubedinis toga decorato.

D.D. Francisco de la Espada.

*D. Didacus de Vitoria Loredi Jacobiensis orator
Collegij purpurei insignitus*

In amicitia verissimam fidem.

Hoc modestum potius quam factum sufragium.

D. D. D.

DE Crimine falsi, obiter dilucidę, facunditer, vere paucis ab hinc diebus diseruisti (Præceptor Amantissime) nec sine crimine agere videbaris, omnibus auferendo, quod tibi fors dedit, ut omnibus conferres. Suaue fuit mihi sermonibus tuis pasci: dulcius me hercle illis uti. Esse tibi vsui pariter & cordi litteras scio, ingenio diues studio dectus, adolescentiæ adscriptus. Nec abs te (reddam Magistro quod ab ipso accepi) seruitute voluntaria captus, ergastulo nostro litteratus, laboribus Academiae inscriptus. Nota præsens, lectio in fronte, in qua modus egregius, grandis, pulcherrimus, elucubr

A.

trus.